

skulde spares paa Konto af mindre Postudbringning, men ogsaa Personale, der skulde spares paa Grund af Arbejdstidens Regulering, uagtet det sidste Spørgsmaal slet ikke er afgjort, men henligger til en ny og generel Overvejelse for samtlige Etablers Tjenestemænds Vedkommende i den store nye Sparekommission, hvis Arbejde endnu ikke er begyndt. Det oplyses nemlig i denne Skrivelse af 12. Marts, at der menes i alt at kunne spares 850 Mand, af hvilke Halvdelen paa Arbejdstidsreglerne og Halvdelen paa Indskrænkning i Postudbringningen, saaledes at der altsaa ved den mindre Postudbringning kunde spares 425 Mand. Ikke desto mindre er der, som tidligere oplyst, opsagt 714 Mand fra 1. Maj. Det forekommer mig, at man i denne Sag fra Ministerens Side ikke alene er gaaet ualmindelig haardhændet frem ved en saadan Masseafskedigelse, men tillige er gaaet saa overilet frem, at man altsaa ikke, da man udstedte disse Afskedigelser, har været klar over, hvor meget Personale der skulde spares. Ogsaa paa anden Maade er man gaaet meget overilet frem, nemlig ved at opsigte 130 gifte faste Tjenestemænd. Der maatte en Henvendelse til fra Postorganisationernes Side og en nylig stædfunden Forhandling for at faa Ministeren til at tage Opsigelserne til det gifte Personale tilbage og ombytte dem med Opsigelser til ugifte. Men man synes altsaa stadig fra Postvæsenets Side at opretholde disse 714 Opsigelser, skønt der, efter hvad der er oplyst, kun kan spares 425 ved den mindre Postudbringning.

Vi ønsker overfor alt dette at fastslaa, at vi ikke kan gaa med til, at fast Personale afskediges som Følge af en Foranstaltning af den omhandlede Art. Vi erkender i Almindelighed, teoretisk set, Statens Ret til at opsigte sine Tjenestemænd, og vi kan ogsaa i Sammenbrudstilstande tænke os denne Ret praktiseret, men saadanne alvorlige og tungtvejende Omstændigheder foreligger jo ikke. Der foreligger kun et Spørgsmaal om at indføre en mindre effektiv Postudbringning, som endda en meget stor Del af Befolkningen vil møde med heftig Uvillie og stærk Kritik. Vi mener altsaa, at det er en meget alvorlig Sag at afskedige faste Tjenestemænd saaledes en masse, og at der skal overvældende alvorlige Forhold til, for at det kan ske. Man bryder nemlig derved tillige en Forudsætning, som har været fremholdt af Lovgivningsmagten i alle Lønspørgsmaal, i alle Lønovervejelser og i alle Lønforhandlinger, der fra Tidernes Morgen har været førte med Tjenestemændene: at Stillingen var fast, og at derfor Tjeneste-

mændene kunde nøjes med en mindre Løn end Folk i det frie Erhverv. Jeg erindrer endnu for ganske faa Maaneder siden i Folketingets Lønningsudvalg at have hørt Medlemmer af Regeringspartiet erklære overfor en Deputation fra Tjenestemændenes Centralorganisation, at Tjenestemændene maatte huske, at Arbejdsløsheden ikke kunde ramme dem. Nu er det altsaa en Kendsgerning for en meget stor Del af Postvæsenets Personale, at Arbejdsløsheden kan ramme dem. Jeg tror, at hvis vi ikke fastholder, at Reformen med Hensyn til denne mindre Postudbringning maa vente, indtil det faste Personale, der skulde have været afskediget, kan absorberes paa naturlig Maade gennem naturlig Afgang fra Staten, vil Statskassen faa dette økonomisk at mærke ved kommende Lønforhandlinger, naar Konjunkturerne atter er Tjenestemændene gunstige. Den Besparelse, der indvindes i Øjeblikket, vil derfor blive dyr i det lange Løb. Jeg skal af disse Grunde anbefale det af os og af det radikale Venstre under Nr. 86 stillede Ændringsforslag om en Tekstanmærkning til det høje Tings Velvillie.

Rode: Under Debatten om Statsbanernes Kulindkøb ved anden Behandling af Finanslovsforslaget omtaltes det, at der manglede forskellige Skrivelser vedrørende denne Sag, som det kunde have sin Interesse for Offentligheden at kende. I Henhold dertil har ogsaa Ministeren for offentlige Arbejder og Indenrigsministeren paa Anmodning af Finansudvalget sendt en omfattende Supplementssending af Skrivelser vedrørende dette Spørgsmaal. Jeg beklager, at disse Skrivelser ikke har kunnet foreligge trykt som Bilag til Udvalgets Liste over Ændringsforslag til Finanslovsforslagets tredie Behandling, men paa et meget tidligt Tidspunkt blev det udtalt, at Trykningsvanskeligheder vilde lægge sig i Vejen, saaledes at man derved vilde vanskeliggøre Finanslovsforslagets Færdigbehandling. Overfor dette fuldkommen berettigede Hensyn har der selvfølgelig ikke været andet at gøre end at opsætte Trykningen af disse Skrivelser, til en eller anden Betænkning vedrørende Tillægsbevillingslovsforslaget fremkom, saa vil Skrivelserne kunne gøres til Genstand for videre Omtale.

Ændringsforslagene under Nr. 34 og 45, som de er stillede her, om Nedsættelse af Statsbanernes beregnede Kulpriser for Aaret 1921—22 forudsætter en Afskrivning, saaledes som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte allerede har sagt, paa Beholdningen, med